

Реаговање на текст Ј. Гускове „Србија: нова власт, нова питања ...“

У чланку „Србија: нова власт, нова питања ...“ – објављеном 7. новембра ове године на руском сајту „Фонд стратешке културе“, а који је превасходно преко српских сајтова „Нови Стандард“, „Васељенска ТВ“, „Нова српска политичка мисао“, „vesti.rs“, „Српске новине“ (Црна Гора), „Србија данас“ и „facebookreporter.org“, који су га пренели, дошао пред очи наше читалачке публике – Јелена Гускова је, из неког разлога, грубо фалсификовала моје речи и ставове.

Коридор неистине

У поменутом тексту Ј. Гускова је извукла из контекста па и погрешно цитирала делове мог чланка „Кавкаске паралеле“, те ми је на крају чак и приписала оно што никада нисам рекао. Она је написала следеће – „Драгомир Анђелковић у магазину „Печат“ пише: *„Ми, који смо одсечени НАТО кордоном и од ЕУ и од Русије, на жалост (...) нисмо у сфери (...) њених животних интереса“*

. И сам прави закључак:

„Русија данас у нашем окружењу не представља најјачи војно-политички фактор“ и предлаже да се преоријентишемо на евроатлантски блок, све док и у њему не дође до распада, као некад у совјетском“.

Међутим, у чланку „Кавкаске паралеле“, који је објављен у броју 240 недељника „Печат“, не да не предлажем *да се преоријентишемо на евроатлантски блок*, већ истичем његов непријатељски однос према Србима и износим став да Срби не смеју да пропусте оно што већ данас могу да чине, а то је да систематски раде на војном, културно-идентитетском, демографском и сваком другом јачању, како би у погодном моменту, када наступе повољније геополитичке околности на Балкану, по узору на руску

акцију у Закавказју 2008. године, били спремни и вољни да реше „косовско питање“.

Иначе – што је битно да се зна ради разумевања његових делова – мој од стране Г. Гускове злоупотребљени текст, објављен је 26. октобра, пошто сам се вратио из Републике Абхазије, где сам учествовао на изванредној конференцији посвећеној геополитици савременог Кавказа („Кавказ у светској политици: историја и савременост“), коју су руска и абхаска страна заједнички организовале. У њему сам настојао да српским читаоцима укажем на правне и историјске разлоге у прилог признања независности поменуте кавкаске државе као и Јужне Осетије, односно да направим паралеле између позитивне улоге Москве у Закавказју и негативних последица доминације САД и НАТО-а на Балкану.

Аутентични ставови и речи

Навешћу два дела текста „Кавкаске паралеле“ из којих су малициозно истргнуте моје речи, односно не само искривљени већ и измишљени закључци који из њих произлазе. Како би се читаоци сами уверили шта је истина, а шта лаж, наводим цитате (болдовани су) из мог текста, које је искористила Г. Гускова, као и на њихов контекст потребан за разумевање мојих речи наведених у чланку „Србија: нова власт, нова питања ...“

Први део: „Ми смо НАТО и ЕУ кордоном одсечени од Русије и, нажалост, поред свих симпатија које има према нама, те извесне подршке коју нам пружа, не налазимо се у сфери њеног свестраног домета, па и њених виталних интереса. Тако, ма колико се тежиште светске економске и донекле војнополитичке моћи сели ка истоку, почетак новог циклуса преговора са Приштином дочекујемо у зони евроатлантске доминације. И то још оптерећени озбиљном штетом која је нашим косовским позицијама нанета од 2008. до 2012. године. Отуда, јасно је да нам маневарски простор није завидан. Ипак, постоје

неке линије које не смемо да пређемо ...“

Други део: „Пред Србијом је тежак задатак да изнађе модел како да заштити бар минимум својих националних интереса, а да не изазове активно непријатељство оних који, то не би требало ни да сумњамо, могу да нам нанесу економску и сваку другу штету (а већ су показали своје агресивно лице). То важи за Косово чији случај се драстично разликује од абхаског, али и за Републику Српску, која на независност има право колико и поменута кавкаска држава. Битно је да у наредном периоду дамо све од себе да привредно и војно ојачамо, те се демографски консолидујемо, а да при том не вежемо себи руке за решавање косовског проблема у погоднијим условима. Ничија хегемонија није вечно трајала и ако сами не дигнемо руке од себе, и те како имамо разлога да се надамо да ћемо у будућности бити у стању да се радикалније изборимо за своје интересе. и не значи да се у даљој будућности то неће десити, односно да евроатлантски блок неће доживети урушавање као Русија данас није прворазредни војнополитички фактор у нашем окружењу, алнекада совјетски. А кавкаско искуство сведочи да се прагматизам и стрпљење у комбинацији са самосвешћу и истрајношћу на позицијама које не смеју да буду напуштене, неретко покажу плодотворним када настану погодне околности.“

Етичка сенка

Био сам и остао евроскептик и противник уласка у НАТО, а заговорник најтешње сарадње са Русијом, наравно на начин који погодује интересима обе државе. [\[1\]](#) То госпођа Гускова свакако добро зна, а како изванредно говори српски језик, није могла да у потпуности не схвати и смисао мојих речи у саставу конкретног текста којим се бавила. С друге стране, као историчар, свакако добро познаје и методолошку страну проблема. И студенти прве године историје науче да је непримерено да се чини оно што је поменута докторка историјских наука, очито не из незнања, урадила. С обзиром како су сечене реченице и вештачки конструисани цитати, те измишљани закључци, несумњиво се радило о (зло)намерном фалсификовању мојих ставова од стране Ј. Гускове. А да би читаоци то теже приметили, иако дотична госпођа референце углавном наводи у електронском виду, у вези са мојим злоупотребљеним текстом указује само на број и страницу писаног издања у коме је објављен. Да је навела адресу на којој текст у електронској форми може да се нађе, бар неки читаоци би одмах проверили њене тврдње.

[\[2\]](#)

Зашто је све то учинила? То не знам, али шта год био њен мотив, описани поступак је у

Пише: Драгомир Анђелковић
среда, 14 новембар 2012 09:40

колизији са елементарним интелектуалним поштењем и професионалним стандардима, те баца сенку на много тога другог што је до сада Ј. Гускова написала. После оваквог, лако доказивог, манипулисања цитатима и закључцима, остаје основана сумња да је то и раније чинила те да то чини и у неким другим сегментима најновијег текста. Коначно, измишљање ставова који су, у крајњој консеквенци, у супротности са интересима Русије, те се у њој засигурно не доживљавају позитивно, свакако не доприноси руско-српским односима. Надам се да Ј. Гусковој није циљ да их намерно квари, али ни у то више нисам сигуран. Као што неки кругови у српској власти и опозицији налазе интерес да их угрожавају, тако су и поједини руски експерти за српско питање били и остали профитери на правим и исфабрикованим проблемима у нашој земљи, те реалним и измишљеним препрекама на плану развоја веза између Москве и Београда. Ни руски, ни српски интереси нису им битни – ма колико нападно о њима причали – већ само гледају како лично боље да се позиционирају.

[1] Српским илузијама да би наша земља имала корист од уласка у ЕУ, негативним карактером НАТО-а и његовом тренутном посредном агресијом на Сирију, односно црно-пропагандним односом према Русији од стране западне „пете колоне“ у Србији, на недвосмислен начин бавим се и у новом, 9. новембра објављеном, издању недељника „Печат“ (бр. 242), у тексту „Судбоносне игре“. Текст је у електронском виду, од 12. новембра у целини доступан на сајту „Видовдан“: http://www.vidovdan.org/index.php?option=com_content&view=article&id=37172:sudbonosne-igre&catid=37:politika&Itemid=40

[2] Текст „Кавкаске паралеле“, шест дана пре него што је објављен чланак Ј. Гускове, тј. 1. новембра ове године, пренет је на сајту „Видовдан“. Отуда, да је желела, лако је могла да га користи у електронском виду, те на тај начин моје ставове учини реално доступним онима којима се обраћа. Текст се налази на следећој адреси: http://www.vidovdan.org/index.php?option=com_content&view=article&id=37171:kavkaske-paralele&catid=39:drustvo&Itemid=92